

vens § 110 d, sml. bemærkningerne til lovudkastets §§ 110 d og 114 a i betænkningens kapitel 5.

Sammenfattende kan Straffelovrådet tiltræde Justitsministeriets opfattelse med hensyn til behovet for lovændringer som følge af gennemførelsen af artiklerne 6 og 7 sammenholdt med artikel 9 i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme. Rådet foreslår, at der i straffeloven som §§ 114 a-e indsættes bestemmelser med henblik på at opfylde kriminaliseringspligten i artiklerne 6 og 7 sammenholdt med artikel 9. I forlængelse heraf foreslås den, der lader sig hverve eller oplære til at begå terrorhandlinger, omfattet af det strafbare område.

Den hidtil gældende § 114 a om finansiering af terrorisme foreslås i lovudkastets § 114 b videreført således, at bestemmelsen omfatter handlinger efter såvel § 114 som lovudkastets § 114 a. Med tilføjelsen af handlinger omfattet af § 114 a skabes tillige sikkerhed for, at Danmark fuldt ud opfylder pligten i artikel 2, stk. 1, litra a, i FN's terrorfinansieringskonvention til at kunne straffe finansiering af terrorhandlinger.

Der foreslås endvidere en tilpasning af den gældende § 114 b, således at bestemmelsen kommer til at omfatte fremme af enkeltpersoners virksomhed og derved bringes på linje med den gældende § 114 a, og således at bestemmelsen udvides med handlinger af den beskaffenhed, der omhandles i den gældende § 114 a, nr. 3 (lovudkastets § 114 b, nr. 3), og af lovudkastets §§ 114 a, 114 c og 114 d.

Straffelovrådet har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at udskille bestemmelserne om terrorhandlinger til en særlig lov eller et særskilt kapitel i straffeloven. I stedet foreslås en tilpasning af overskriften til straffelovens 13. kapitel.

Om enkelthederne i Straffelovrådets forslag henvises til rådets lovudkast med bemærkninger i betænkningens kapitel 5.

2.4.2.2. Artiklerne 5, 10-11 og 14

Om Justitsministeriets overvejelser henviser Straffelovrådet i betænkningen til følgende:

Artikel 5 vedrører parternes forpligtelse til at kriminalisere offentlige opfordringer til terrorisme.

Pligten til at kriminalisere ytringer omfattet af artikel 5 må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 136, stk. 1, om offentlig tilskyndelse til forbrydelse.

Efter denne bestemmelse straffes den, som uden derved at have forskyldt højere straf offentlig tilskynder til forbrydelse, med bøde eller fængsel indtil 4 år.

Artikel 10 vedrører staternes forpligtelse til at gøre juridiske personer ansvarlige for de handlinger, der er nævnt i konventionens artikel 5-7 og 9.

Denne forpligtelse vil være opfyldt med straffelovens § 306, hvorefter der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af straffeloven.

Artikel 11 indebærer en forpligtelse for parterne til at sikre, at handlinger omfattet af konventionens artikel 5-7 og 9 bliver mødt med sanktioner, der er effektive, som står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som har en afskrækkende virkning.

Denne forpligtelse må anses for opfyldt ved de bestemmelser i straffeloven, der er nævnt ovenfor i forbindelse med overvejelserne om de lovgivningsmæssige konsekvenser af konventionens artikel 5-7. Forpligtelsen skal naturligvis ligeledes overholdes ved udformningen af de ændringer, der måtte kræves i forhold til artikel 6 og 7.

Artikel 11, stk. 2, om muligheden for at tage forudgående, udenlandske, endelige domme i betragtning, er ikke bindende for staterne.

Bestemmelsen må imidlertid allerede anses for opfyldt med straffelovens § 84, stk. 2, hvorefter retten kan tillægge straffedomme afsagt uden for den danske stat samme gentagelsesvirkning som de her i landet afsagte.

Artikel 14 vedrører parternes forpligtelse til at have jurisdiktion (straffemyndighed) med hensyn til handlinger omfattet af konventionens artikel 5-7 og 9.

Forpligtelsen efter artikel 14, stk. 1, må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved bestemmelserne om dansk jurisdiktion i straffelovens §§ 6, 7, stk. 1, og 8, nr. 5.

Efter straffelovens § 6 hører under dansk straffemyndighed handlinger, som foretages i den danske stat (nr. 1), på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område (nr. 2), eller på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejssende følger med dette (nr. 3).

Under dansk straffemyndighed hører efter straffelovens § 7, stk. 1, handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne, for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder (nr. 1), eller for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning (nr. 2).